

2007. május 10., csütörtök

21. üdvözlí az energiakérdésekről az EU és Oroszország között folyó párbeszéd elmélyülését; hangsúlyozza az EU és Oroszország közötti kereskedelmi és gazdasági együttmüködés további lehetőségét hordozó energiabehozatal fontosságát az európai gazdaságok számára; hangsúlyozza, hogy ezen együttmüködésnek a kölcsönös függőségen és az átláthatóságon, valamint a piacokhoz, az infrastruktúrához és a beruházáshoz való egyenlő hozzáféréseken kell alapulnia; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az energia charta szerzödés, az ahhoz csatolt tranzitjegyzökönyv alapelvei és a G8-ak következtetései – többek között az energiahatékonysággal, az energiatakarékosággal és a megújuló energiával kapcsolatos további együttmüködés – kerüljenek be az EU és Oroszország között létrejövö új partnerségi és együttmüködési megállapodásba; hangsúlyozza, hogy ezeket az elveket kellene alkalmazni a jelentösebb infrastrukturális projektek, például a balti gázvezetékek esetében;
22. információcserét sürget a fejlett energiatechnológiákról és ösztönzi az uniós és orosz energiaágazat szereplői közötti kapcsolat kialakítását, az energiahatékonyság javításához szükséges erőfeszítéseket, valamint a CO₂-kibocsátásmentes technológiák fejlesztését, amelyek jelentös lehetőségeket nyújtanak különösen az ipari együttmüködésre a legjobb gyakorlatoknak és technológiáknak az orosz és uniós vállalatok közötti cseréje révén;
23. felszólítja Oroszországot és az EU tagállamait a kiotói jegyzökönyvben elöírt célok elérésére és ragaszkodik e tekintetben a fejlett országok azon felelösségére, hogy kezdeményezöi legyenek a kibocsátások csökkentésében; kéri, hogy Oroszország aktívabban vegyen részt a nemzetközi tárgyalásokon és segítse elö egy gördülékeny megállapodás 2008-ig, azaz legkésőbb 2009-ig történö elérését a világ szénpiacának folytonosságát biztosítandó;
24. üdvözlí az Európai Unió és Oroszország közötti vízumentesség elérésére irányuló kezdeményezéseket, amelyek a kapcsolatok javulásának perspektíváját jelzik; szorgalmazza az illegális bevándorlással kapcsolatos további együttmüködést, az azonosító iratok ellenörzésének javítását és a terrorizmussal és a szervezett bünözéssel kapcsolatos jobb információcserét; hangsúlyozza, hogy a Tanácsnak és a Bizottságnak biztosítania kell, hogy az európai biztonság és demokrácia bármilyen megsértésének megakadályozása érdekében Oroszország megfeleljen a vízumok eltörléséröl a két oldal között a tárgyalások során létrejött valamennyi megállapodásban meghatározott összes feltételnek;
25. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kettözzenek meg erőfeszítéseiket az EU–orosz határ átlépése kapcsán jelentkező problémák megoldása végett, és indítsanak konkrét terveket, valamint teljes mértékben aknázzák ki az új szomszédági és partnerségi eszközöket, illetve a határokon átnyúló együttmüködésre szánt Interreg alapokat;
26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Orosz Föderáció kormányának és parlamentjének és az Európa Tanácsnak.

P6_TA(2007)0179

Reformok az arab világban: milyen stratégiát alkalmazzon az Európai Unió?

Az Európai Parlament 2007. május 10-i állásfoglalása: reformok az arab világban: milyen stratégiát alkalmazzon az Európai Unió? (2006/2172(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság és a Tanács által kiadott, az arab világ egyes országai tekintetében alkalmazandó iránymutatásokra és stratégiákra,
- tekintettel az Európai Tanács által 2006 decemberében elfogadott, az Európai Unió mediterrán és közel-keleti stratégiai partnerségéről szóló időközi jelentésre,

2007. május 10., csütörtök

- tekintettel az EU Főképviseleje által 2003-ban bemutatott, az arab világra vonatkozó európai stratégiára,
 - tekintettel a Bizottság a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „A kibővített Európa – szomszédságpolitika: új keret a keleti és déli szomszédainkkal ápoltságok számára” című közleményére (COM(2003)0104), az európai szomszédságpolitikáról szóló orientációs dokumentumára (COM(2004)0373), az Európai szomszédsági és partnerségi eszköz létrehozására vonatkozó általános rendelkezések meghatározásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatára (COM(2004)0628), a Tanácshoz intézett, „Az európai szomszédságpolitika keretében kidolgozott cselekvési tervekre irányuló bizottsági javaslatokról” szóló közleményére (COM(2004)0795), valamint az érintett országokra vonatkozó cselekvési terveire; és az európai szomszédságpolitika megerősítéséről szóló közleményére (COM(2006)0726),
 - tekintettel az Euromediterrán Parlamenti Közgyűlés (APEM) európai elnökségének 2005. április 21-én megfogalmazott prioritásaira, nevezetesen arra, hogy megerősítse az emberi jogokról szóló párbeszédet a partnerországok parlamentjeivel,
 - tekintettel az Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlés által a 2005. november 21-i rabati és 2006. március 27-i brüsszeli ülésen elfogadott állásfoglalásokra,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programjának (ENFP) 2002-es, 2003-as és 2005-ös jelentésére az emberek életkörülményeinek fejlődéséről az arab világban és különösen a 2004. évi, „Az arab világ szabadsága felé” című jelentésre,
 - tekintettel az Európai Unió mediterrán politikájával kapcsolatos korábbi állásfoglalásaira, különösen az Európai Unió által a mediterrán partnerekkel együttműködve az emberi jogok és a demokratizálás érdekében végzett tevékenységnek új lendületet adó kezdeményezéséről szóló 2004. február 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾, a barcelonai euro-mediterrán csúcstalálkozón 2005. november 28-án elfogadott ötéves munkaprogramra, valamint a barcelonai folyamat felülvizsgálatáról szóló, 2005. október 27-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az ENSZ alapokmányára és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0127/2007),
- A. mivel az identitásbeli összetartó erőként felfogott arabság fogalmát a Maghreb-országoktól a Mashreken és a Közel-Keleten keresztül a Perzsa-öbölön terjedő földrajzi terület népei és országai közös jellemzőként fogják fel, és magukra érvényesnek vallják;
- B. mivel ez az arabság más-más realitásokban nyilvánul meg, legyen szó politikai (monarchiák, arab köztársaságok, sőt Izraelen és a Palesztin Hatóságon belül), vallási (szunnita muzulmán – ezen belül vaha-bita –, alavita, drúz és síita, különböző felekezeti keresztény) és társadalmi (nagyvárosok, vidéki területek, hegyek, nomád népek) realitásokról, azonban mégis tartalmaz – transznacionális módon – közös elemeket;
- C. mivel az arab világgal kapcsolatos európai felfogás általában a kétoldalú – esetleg a szubregionális – államközi kapcsolatokra korlátozódik, és mivel nemcsak a létező regionális szervezetekre (Arab Liga, Öbölmenti Együttműködési Tanács, Arab Maghreb Unió, ha újraéled) és a meglévő eszközökre és struktúrára (Euromed, Meda program, társulási megállapodások, európai szomszédsági politika) támaszkodva kell új dinamizmust adni az arab világgal kapcsolatos átfogó európai stratégiának, hanem a régió nem állami szereplőinek nyújtott támogatás fokozásával is;

⁽¹⁾ HL C 97. E, 2004.4.22., 656. o.

⁽²⁾ HL C 272. E, 2006.11.9., 570. o.

2007. május 10., csütörtök

- D. mivel az EU főképviselője által 2003-ban bemutatott, az arab világra vonatkozó európai stratégia java-részt a 2001. szeptember 11-i terrortámadások után felmerülő kockázatok és fenyegetések összegzése volt;
- E. mivel jelenleg arra van szükség, hogy Európa jobban és mélyebben megértse az arab világ sokarcú társadalmát és kulturális sokszínűségét annak érdekében, hogy áthidalják a Földközi-tenger két partja közötti szakadékokat, fejlesszék az EU-tagállamokban az integrációs politikákat, illetve túllépjenek a sztereotípiákon és előítéleteken;
- F. mivel a hidegháború végét és a kétpólusú világ megszűnését követő megrázkódtatások egyaránt bátorították az arab társadalmak emancipációs célú kísérleteit, valamint egyes arab kormányok és gazdasági-társadalmi erők törekvéseit a globalizációban és a többpólusú világrendben való részvétellel;
- G. mivel az arab világban sokáig hallgatásra ítélt civil társadalom és életerő egyre hangosabban hallatja a hangját, nagyobb figyelmet és felelősséget, illetve növekvő politikai szerepet követelve magának;
- H. mivel az „arab újjászületésre”, vagyis reformokra irányuló korábbi kísérletek általában kudarcot vallottak, és mivel az állami nacionalizmus az arab egységre irányuló tervek jelentős akadály volt;
- I. mivel az Arab Liga Tanácsának Tuniszban 2004. május 23–24-én tartott csúcstalálkozóján elfogadott zárónyilatkozat többek között kötelezettséget vállal a tagállamok demokratikus konszolidáció és politikai részvétel útján történő megreformálására és korszerűsítésére;
- J. mivel az arab országok és európai partnereik közös érdeke, hogy politikai, gazdasági és társadalmi reformok induljanak meg, új lendületet adva az együttműködésnek, a stabilitásnak, a demokratizálódásnak, illetve az életszínvonal növelésének és a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentésének a régió egészében;
- K. mivel kizárólag a politikai és gazdasági liberalizáció előrehaladása, valamint az emberi jogok, illetve a szociális jogok és az oktatás téren bekövetkezett fejlődés járulhat hozzá az említett országok fokozottabb stabilitásához, és mivel a változással szembeni ellenállás egyáltalán nem garantál valós stabilitást;
- L. mivel az ENSZ, nevezetesen a civilizációk szövetsége magas szintű munkacsoportja és az ENFP által az arab társadalmak különböző rétegeiben az utóbbi években elért eredményeket már csak át kellene ültetni a konkrét és tényleges politikába;
- M. mivel Európa és az érintett országok hatóságai közötti viszony már túl régóta épül kizárólag a stabilitás és a stratégiai partnerség céljára anélkül, hogy a hatóságok figyelembe vették volna az egyetemes emberi jogokat, ami akadályozta a civil társadalom szereplői által az egyes társadalmak belülről indított megreformálására tett kísérleteket;
- N. mivel fontos olyan keretet létrehozni, amelyen belül az arab társadalmak különféle elemei közötti párbeszédre szabadon és nyitottan kerülhet sor, hogy belülről fakadó valós reformfolyamat bontakozhasson ki;
- O. mivel az 1994-ben elfogadott arab emberi jogi charta az emberi jogok tiszteletben tartásának biztosítására vonatkozó szándékot tükröz az arab világban; sajnálva azonban, hogy ennek egyes rendelkezéseit különféle értelmezésekre lehetőséget adó módon szövegezték;
- P. mivel az arab mozgalom – az alapító atyák szándéka szerint – céljai között a társadalmak szekularizálása is szerepel; mivel a politikai iszlám jelenlegi irányvonala nemigen biztosít megfelelő válaszokat a politikai reformok problémáira; aggályosnak tekinti, hogy a politikai reform hiányosságai a radikális iszlámistákat és azok zsidógyűlöletre uszító retorikáját támogatják; emlékeztetve, hogy a politikai iszlámizmus mérsékelése az ilyen erőknek otthont adó intézményi keret szilárdságától függ, illetve attól, hogy ez a keret mennyiben ad lehetőséget a politikai döntéshozatal befolyásolására,

2007. május 10., csütörtök

1. meggyőződése, hogy az arab identitás nem összeegyeztethetetlen a modernség fogalmával és a komoly reformok melletti elkötelezettséggel; úgy véli, hogy az „arab balsors” érzésének alapját képező tehetetlenséget le lehet küzdeni a megértésen, a kölcsönös bizalmon, a társadalmi és kulturális szokások tiszteletben tartásán, valamint a hitelességen alapuló megújított partnerség keretében; emlékeztet rá, hogy az arab társadalmak elnyugatosodása nem a legmegfelelőbb út ennek érdekében, valamint hogy a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság alapvető és egyetemes értékek, amelyeket számos muzulmán hatóság és kormány az iszlámmal összeegyeztethetőnek nyilvánított;
2. üdvözlí a fent említett, az európai szomszédsági politika (ENP) megerősítéséről szóló bizottsági közleményt; az ENP-t létfontosságú eszköznek tekinti az EU déli és keleti szomszédainál a reformok előmozdításában; csalódottságának ad hangot az eszköz javasolt finanszírozási összegét illetően, mivel azt véleménye szerint növelni kellene az eredményesség biztosítása érdekében;
3. az EU által az utóbbi évtizedekben a partnerországok irányában alkalmazott kétoldalú és alkalmi stratégiákban rejlő korlátokat látva úgy véli, hogy az EU külső fellépésének racionalizálása keretében új lendületet kell adni az EU és tagállamai részéről az arab világ egészével ápoltnak partnerkapcsolatoknak, úgyelve a kiemelt együttműködésre lehetőséget nyújtó szektorok azonosítására, illetve együttműködve a létező politikai struktúrákkal, például az Arab Ligával, az Öbölmenti Együttműködési Tanáccsal, és – amennyiben újra életre kel – a Maghreb Arab Unióval; hangsúlyozza, hogy a civil társadalmi szervezetek és regionális szintű reformmozgalmak iránti elkötelezettségnek is e törekvés részét kell képeznie, úgy véli továbbá, hogy egyedi együttműködést kell kialakítani főként a demokrácia és az erőszakmentesség előmozdításán fáradozó politikai szervezetekkel;
4. rámutat, hogy az arab világban a reformfolyamatok gyengeségének okai az egyes arab országok közötti nehézségeknek és nézeteltéréseknek is betudhatók; úgy véli, hogy az EU-nak minden erőfeszítést meg kell tennie az arab országok politikai és gazdasági integrációjának megkönnyítésére; megjegyzi, hogy az EU semmilyen módon sem keltheti a felsőbbrendűség érzetét vagy kioktatás benyomását, ha valóban hatást kíván elérni, és az EU és az arab világ közötti párbeszédet egyenlő felek közötti tényleges párbeszéddé kell alakítania;
5. úgy véli, hogy az európai-arab kapcsolat esetében ugyan rendkívül fontos, hogy magába foglalja a terrorizmus elleni küzdelem alapvető szükségességét, az említett kapcsolat eredményessége és lényegisége szempontjából fontos, hogy a terrorizmus elleni küzdelem ne vessen árnyékot egy sor más, közös érdeket jelentő témára, illetve ne szorítsa háttérbe azokat, ideértve például a gazdasági és társadalmi fejlődést, a foglalkoztatást, a fenntartható fejlődést, a közügyek megfelelő irányítását, a korrupció elleni harcot, egy erős és valódi civil társadalom fejlesztését és konszolidálását, amely elkötelezett a demokratikus rendszer és a tolerancia vívmányai mellett, a nők és a férfiak közti esélyegyenlőségért folytatott harcot, az eltérő szexuális beállítottság teljes tiszteletben tartását és megkülönböztetés-mentességét a globális kulturális örökség megőrzését, az kultúrák közötti párbeszédet, a felelősségteljes kormányzást, a szabad és méltányos médiát, a politikai részvételt, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok ügyének előmozdítását, a gondolat szabadságát, a vallás-, a szólás- és egyesülési szabadságot, a kínzás elleni küzdelmet, a halálbüntetés eltörlését, továbbá az intolerancia és a radikális vallási tanítások elutasítását, mindezt annak érdekében, hogy végül felépülhessen a közös béke és jólét övezete;
6. felszólítja az arab országokat, hogy harcoljanak a büntetlenség minden formája ellen, és hozzanak létre átmeneti igazságszolgáltatási mechanizmusokat annak biztosítása érdekében, hogy az emberi jogok súlyos megsértésének áldozatai számára igazságot szolgáltatassanak, az említett bűncselekmények elkövetőit pedig felelősségre vonják; hasonló szellemben felszólítja az arab országokat a Nemzetközi Büntetőbíróság létrehozásáról szóló római statútum megerősítésére és az erőszakos eltűnésekről szóló nemzetközi egyezmény aláírására;
7. üdvözlí az Európai Unió és az arab világ közötti párbeszédforumok meglétét, illetve a barcelonai folyamat útján létrehozott számos együttműködési projektet és kezdeményezést, a Mediterráneum és a Közel-Kelet számára létrehozott stratégiai partnerséget és az Öbölmenti Együttműködési Tanáccsal (CCASG) való együttműködést;
8. hangsúlyozza az euro-mediterrán parlamenti közgyűlés (APEM) által a Földközi-tenger két partjának parlamenti képviselőit a barcelonai folyamat három pillérének keretében egyesítő demokratikus szervként játszott szerepet; felszólít az APEM, a Bizottság és az Európai Unió Tanácsa közötti együttműködés megerősítésére; újról megerősíti, hogy a barcelonai folyamat parlamenti intézményeként az APEM rendelkezésre áll és kész részt venni az izraeli-arab konfliktus megoldásának megtalálásában;

2007. május 10., csütörtök

9. szükségesnek tartja a barcelonai folyamat harmadik pillérének – vagyis az emberi és társadalmi együttműködésnek – utólagos előmozdítását annak érdekében, hogy a Földközi-tenger két partján élő népek közötti őszinte és mély közeledést megakadályozó sztereotípiákon és félreértéseken túl lehessen lépni; felszólítja az euro-mediterrán partnerség szereplőit és különösen a kormányokat, hogy támogassák az Anna Lindh Euromediterrán Alapítvány a Kultúrák Közötti Párbeszédért elnevezésű szervezet munkáját, jelentős forrásokat biztosítva számára annak érdekében, hogy megszilárdíthassa a több mint 1200, a társadalmikban indított párbeszédén munkálkodó szervezetet és szövetséget tömörítő hálózatokból álló hálózatát;
10. felszólítja az EU-t és tagállamait, továbbá az egész nemzetközi közösséget, hogy alakítsanak ki kiegyensúlyozott kapcsolatokat a régió országaival; rámutat, hogy egyes államok másokhoz képest történő egyoldalú támogatása, illetve elítélése polarizációhoz vezethet, és tovább bonyolíthatja az arab világ máris igen összetett helyzetét;
11. úgy véli, hogy az arab világgal való újabb tárgyalások megkezdésére tett erőfeszítésekre nem vonható be olyan személyek, szervezetek és államok, amelyek elnézőek a terrorista tevékenységekkel szemben, illetve nem ismerik el Izrael Állam létének jogosságát;
12. megjegyzi, hogy az európai–arab kapcsolat elmélyülése annak a függvénye, hogy Európa mekkora energiával és tehetséggel tudja összeegyeztetni Izrael állam és a zsidó nép iránti történelmi köteletségét és felelősségét azzal, hogy aktívabb és hatékonyabb szerepet játsszon a nemzetközi és a humanitárius jog tiszteletben tartásának biztosításában a konfliktus tartós és átfogó rendezése érdekében, illetve az Izrael Állammal békében és biztonságban egymás mellett élő demokratikus palesztin állam megeremtésében;
13. e tekintetben üdvözli az Arab Liga 2007. március 28-i rijadi csúcstalálkozóján egyhangúlag elfogadott szaúdi békekezdeményezést; álláspontja szerint ez jelentős hozzájárulás az arab világ részéről a békefolyamat újbóli megindításához és az izraeli–palesztin konfliktus átfogó rendezéséhez; felszólítja a Tanácsot, hogy minden erőfeszítést tegyen meg annak érdekében, hogy a Kvarrett következő ülésén foglalkozzanak ezzel a javaslattal, és ennek keretében szorosabb együttműködést alakítsanak ki az Arab Ligával;
14. megérti, hogy az európai–arab párbeszéd egyik érzékeny pontja, hogy a párbeszédben részt vevő arab politikai képviselők olykor saját országukban nem rendelkeznek kellő legitimitással, mivel alacsony a demokratikus, gazdasági és szociális teljesítményük;
15. ezért azt kéri, hogy Európa biztosítson látható politikai támogatást a civil, társadalmi és vallási szereplőknek, és különösen a demokráciát nem erőszakos módszerekkel támogató politikai szervezeteknek, a szektás, fundamentalista és szélsőségesen nacionalista erők kivételével, ideértve azonban adott esetben a világiakat különösen a világi iszlámhívőket és a mérsékelt iszlám képviselőit is, akiket a demokratikus életben való részvételre buzdított, elkülönítve ezáltal a kulturális alapú szemléletet a politikai pragmatizmustól; úgy véli, hogy az ilyen támogatás sikere alapvetően a politikai és társadalmi struktúrák és fejlemények alapos megértésétől és a helyi politikai dinamikával összhangban történő intézkedésre való képességtől függ; úgy véli, hogy a kultúrák közötti párbeszéd a humanista és egyetemes közös nevező kimondásával kezdődik, amely meghaladja a dogmákat és az üres közösségi szólásokat, összhangban akultúrák közötti párbeszédre vonatkozó javaslatokkal és az ENSZ valamennyi idevágó kezdeményezésével;
16. határozottan támogatja tehát, hogy az Európai Unió széles körű kulturális párbeszéd részese legyen annak érdekében, hogy ösztönözze az arab partnereket az Unió alapvető értékeinek (jogállamiság, emberi jogok, demokrácia stb.) tiszteletben tartására, figyelembe véve ugyanakkor az eltérő kulturális és politikai nézeteket;
17. tudomásul veszi az interarab kereskedelem liberalizálása és a magánszektor megerősítése terén elért korlátozott eredményeket; felkéri a Bizottságot és a Tanácsot erőfeszítéseik megkettőzésére annak érdekében, hogy bátorítsák az arab államok fenntartható és méltányos fejlődését az egyenlőtlenségek csökkentése érdekében, a gazdasági reformok káros társadalmi hatásait mérséklő strukturális és szociális politikák támogatása révén; támogatja az arab államok gazdasági integrációját a létfontosságú piacokon, például az energiapiacra és a telekommunikáció piacán, ezáltal a többi ágazat számára is kedvező fejlődési tendenciákat indítva olyan, a reformokra ösztönző párhuzamos politikák kialakításával, amelyek illeszkednek az adott, jól körülhatárolt technikai és politikai feltételekhez; üdvözli egy euro-mediterrán szabadkereskedelmi térség létrehozására tett erőfeszítéseket, illetve az agadiri megállapodást, amely ösztönzi a régiók közötti kereskedelmet; várja az EU és az Öbölmenti Együttműködési Tanács közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötését;

2007. május 10., csütörtök

18. megállapítja, hogy a politikai reformok és a demokratizálódás terén az arab világban igen eltérő körülmények uralkodnak, és ezért nem helyénvaló egységes modelleket rájuk erőltetni;

19. hangsúlyozza, hogy azok az arab országok, amelyek még nem tették azt meg, kötelezzék el magukat a vallásszabadság, illetve az egyének és közösségek szabad hitvalláshoz és hitgyakorláshoz fűződő jogai tekintetében; valamint biztosítsák az intézmények és a politikai hatalom vallási hatóságoktól való függetlenségét és szétválasztását; e téren az Európában élő több millió muzulmán példájának segítséget kellene nyújtania az arab országok számára a kölcsönösség – a külkapcsolatok általános elve – megvalósításában hazájukban;

20. hangsúlyozza, hogy a civil társadalom fejlesztésének és az alapvető, például a szólásszabadsághoz és a vallásszabadsághoz kapcsolódó jogok tiszteletben tartásának támogatása nem keverhető össze a rendszer megválasztásával, illetve a vezetők kiválasztásának módjával; hangsúlyozza, hogy a régió fejlődését a népek akaratának és a kulturális, történelmi és politikai különbségek figyelembe vételével kell támogatni; hangsúlyozza, hogy e szándékok eltérhetnek az Európában elfogadottaktól, ezért kontraproduktívnak bizonyulhat azok rájuk erőltetése; végül hangsúlyozza, hogy a változások akkor lehetnek legitimek, ha az érintett népek azokat elfogadják és támogatják;

21. reméli, hogy megnő a tudatosság és a civil és a politikai társadalomban a nők szerepe és a női emancipáció iránt;

22. sürgeti az Arab Ligát, hogy vizsgálja felül és tegye egyértelművé az emberi jogokról szóló arab charta egyes rendelkezéseit, illetve alakítson ki olyan mechanizmusokat, amelyek révén lehetőség nyílik az aláíró államokban a charta rendelkezései tiszteletben tartásának ellenőrzésére;

23. rámutat, hogy a demokrácia és a jogállamiság megerősítése, illetve az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása az Európai Unió külpolitikai céljai közé tartoznak, és ezért méltányos és konzisztens törekvés egy ambiciózus emberi jogi politika megvalósítása a megállapodásokban foglalt emberi jogi és demokráciázáradékok, valamint strukturált és mély politikai párbeszéd alapján; rámutat ugyanakkor, hogy az arab országok megerősítették a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmányt, ezáltal vállalva saját országaikban ezen jogok tiszteletben tartását;

24. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson hatékonyabb támogatást az arab világban a jogállamiság elve tiszteletben tartásának és a jogrend reformjára törekvő mozgalomnak, amelyet az emberi jogok egyetemes rendszerének szellemében kell megvalósítani; a politikai reform lényege, hogy létező intézményekből kiindulva, és azok alapjainak megrengetése nélkül legálissá tegye az ellenzéki fellépést, az európai szomszédság-politika cselekvési terveinek és a barcelonai folyamat keretében hozott határozatoknak megfelelően; ösztönzi a Bizottságot, hogy használja ki teljes mértékben a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR) által a régió civil társadalma és politikai reformmozgalmai támogatására kínált lehetőségeket;

25. felszólítja tehát a Bizottságot, hogy biztosítson megfelelő támogatást az arab világ reformmozgalmainak valamennyi szereplője számára, vonja be az állami szereplőket és a civil társadalom szereplőit, illetve támogassa közös arab intézmények – különösen parlamenti intézmények – létrehozását; felszólítja a Bizottságot, hogy az Arab Államok Ligájával együtt valamennyi közös érdekelt területen alakítson ki a legmagasabb fokon és a szubszidiaritás elvének alkalmazása mellett, rendszeres formális konzultációs és ellenőrzési mechanizmust; rendszeres csúcstalálkozók megtartására szólítja fel az Európai Uniót és az Arab Államok Ligáját közös napirendek és munkaterületek kialakítása végett;

26. tudomásul veszi és támogatja az új média szerepét a demokratikus értékek arab világban való terjesztésében, valamint a viták és a gondolatok ütköztetése által jellemezhető pánarab nyilvánosság létrehozásában; hangsúlyozza e tekintetben, hogy meg kell kezdeni az Euronews programjainak arab és perzsa nyelven történő sugárzását;

2007. május 10., csütörtök

27. kéri a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a diákok, a tanárok, a tudósok és a kutatók cseréjét az EU és az arab országok között, illetve hogy e cserekapcsolatokat kiigazított és rugalmasabb vízumrendszer útján könnyítsék meg;
28. ösztönzi a tagállamokat, hogy az arab és európai országok közötti kulturális cserék és összehasonlító elemzések elősegítése céljából állítsanak fel saját területükön kutatóközpontokat az interdiszciplináris tanulmányok lehetőségének megteremtése és a kölcsönös megértés előmozdítását szolgáló hidak építése érdekében;
29. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze minden rendelkezésre álló eszközzel az arab világban az egyetemi és a tudományos kutatást, illetve ösztönözze egy ambiciózus kiadási politika végrehajtását, a tudományos és szépirodalmi munkák kiadásának és lefordításának mindenki számára elérhető áron történő megvalósítása érdekében;
30. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az arab világban a korrupció elleni küzdelemre vonatkozó kezdeményezéseket, különösen a köztisztviselők kinevezésére vonatkozó egyértelmű szabályok bevezetését;
31. úgy véli, hogy – mint ahogyan az legutóbb a Libanonról rendezett III. Párizsi Konferencia esetében is történt – az Európai Unió által az arab világnak nyújtott, reformfeltételekhez kötött stratégiai támogatások révén jutott pénzügyi segítségnyújtás a legeredményesebb és legmegbízhatóbb eszköz az Unió és tagállamai látható jelenlétének biztosítására, megfelelően figyelembe véve a hatályos megállapodásokat és az állami vagy regionális politikai helyzetet;
32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Arab Ligának, az Öbölmenti Együttműködési Tanácsnak, valamint az arab államok és Izrael kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0180**Az EU partnerségi programja az Afrika szarva térségében****Az Európai Parlament 2007. május 10-i állásfoglalása Afrika szarva térségéről: Az EU regionális politikai partnerségi programja a békéért, biztonságért és fejlődésért (2006/2291(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács által 2005. december 15–16-án elfogadott, „Az EU és Afrika: A stratégiai partnerség felé” (Az európai Afrika-stratégia) című uniós stratégiára,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által 2005. december 20-án aláírt, az Európai fejlesztési politikáról szóló, „Az európai konszenzus” című együttes nyilatkozatra (Európai konszenzus a fejlesztési politikáról) ⁽¹⁾,
- tekintettel a partnerségi megállapodást módosító, Luxembourgban 2005. június 25-én aláírt megállapodással ⁽²⁾ módosított, az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS) csoportjának tagjai, másrészt a Közösség és tagállamai között létrejött, Cotonouban 2000. június 23-án aláírt partnerségi megállapodásra ⁽³⁾ (Cotonoui Megállapodás), és különösen annak 8. cikkére,
- tekintettel a 2005. december 15–16-i Európai Tanács által elfogadott, a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek, valamint azok lőszerének tiltott felhalmozása és kereskedelme elleni küzdelemre vonatkozó uniós stratégiára,

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

⁽³⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.